

jõua üks waene loom teie waljuse ülle siin kellelegile kaebada, agga siiski saab ükskord se kohtu pääw kätte jõudma kus kõige loomade Issa iggaühelt otsust allab nõudma; ja ädda siis nende peale, kes mõistmata loomasid piinasid! — Luupluup, et ta kül wallo tundis, olli wagga kui lammas ja lakkus häeteggijade kassi. Kui hawad said arstitud siis andsid lapsed koerale süa ning jua, teggid temale pehme affeme, kus ta wiggadusi parrandades mõne päwa puhkas. Kahe nädala pärast sai tema terweks: agga sest ajjast sadil ei ussultanud lapsed enam kellegi kätte oma koera kui et isse kasa läksid.

Sel ajjal olli Seitungides luggeda: ludda üks suur koer, kedda üks rikkas Inglane kalli inna eest Sweitsi maalt ostnud ja Eijoni linnas, Prantsuse maal, ühe trahteri peal tuppä kinni olli pannud, se läbbi wallale peasnud, et ta tuggewa kõie latki närrind, akna ruutu purruks löönud ja kõrgest aknast ühe akna al seiswa idla lae peale üppanud, sealt maha ja seddawüsi ärra läinud; üks imelik tü, kus koer ei kül wigga saamata wõinud jada.

Süggise jõudis kätte; soead selged päwad lõpessid otsa ja nendega kaddusid ka rändajad wõerad mäggedelt. Meie waesed tüttarlapsed ollid ni paljo warra tallele pannud et wõisid murreta ülle talwe ellada; siiski püütsid neimad foppikat teenida, kui ial weel keddagi teejuhti tarwitas. Kui neimad Mihkli:

kuu lõppul kaks teekäijad ülle mäggede ollid saatnud jäid neimad ööfess teele ja allasid teisel omikul koddoo poole taggasi töttama. Teele minnes puhus külm winge tuul põhja iddast, sellepärast küüsid kõrtsu rahwas nõuks, et lapsed parremine ümbertkaido tee ette wõttaks kui ülle mäggede taggasi läheks, kus lund ja tuisko karta. Agga Eena ning Luisa ollid ni julged oma koera juhtimise peale, et neimad mäggede teed läksid, kus neimad lõuna ajjal kõige kõrgema koha kätte said ja öhtu poolne tee ennamist alla mägge minnes neil õlpu lubbas. Ühe kõrge kaljo-künka warjul istudes wõtsid neimad leiba, mis neil teemoonaks kawas olli. Suure mürrinaga ja kohisemisega langessid seal ning teal mõned luimelafsud mäe-ladwadest maha, tuul hulguis ja willistas mäe kaljude wabel, agga tüttarlapsed — säherduse mängiga tuttawad — ei pannud sedda immeks waid sõid rahulikkult; Luupluup lammas nende jalge ees ja sai ka toitu. Neimad ei pañud tähele, ludda pilwed, mis essiteks kõrgel jooksid ifka maddalamale wausid, kuni neimad ennast übekorraga paksus uddupilwes leidfid. Mattufese ajja pärast läks kõil nende ümber tümedaks ja allas lund rapputama. Neimad rõemustasid lapselikul kombel kenna luime ülle, mis sädemetes maha tulli ja kui üks walge pallakas man kinni kattis; kartus ei tõusnud lastel süddames. Seal kargas Luupluup äkkitselt ülles, tõstis niina otsa taewa poole, haukus ja urrises ähwardamise